

הַחֹנֵן לְדָוִד מְזַמֵּר,
הַנּוֹתֵן שִׁיר לְבֵן-יִשְׂרָאֵל

בְּחֶסֶדוֹ הוּא יַעֲזֹר,
וַיְכַיֵּנֵנוּ יִשְׂרָאֵל עָלַי

שְׂאֵמֶר בְּקוֹל טְהוֹר,
זְמִירוֹת טוֹבוֹת לְאֵל-לֵהִי

שָׁבַח נָבֵל וְעֶשֶׂר,
לְהֵלֵל בְּשִׁמְחוֹתַי

עָלַי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר,
יְהִי בְרָכָה כָּל תּוֹ דְרָכַי

אֲז אֲשִׁיר לוֹ כְּמוֹ צְפוּר,
לְיִפּוֹת אֶת בְּרִכּוֹתַי

וַיִּשְׂאוּ נָא בְנֵי הַדּוֹר,
וַיְגִילוּ הֵם בְּמַנְגִּינֵי

לְרַנְּנָה הוּא הַמְּקוֹר,
וְהוּא רֵאשִׁית לְכָל שִׁירֵי

שִׁיר שְׁלוֹ הוּא שִׁיר שָׁל אֹר,
יִפְתַּח שְׁפָעוֹ אֶת שִׁפְתַי

לְפָנַי כְּסֵאוֹ זְכוֹת וּמִישׁוֹר,
קָהֵל י-הֵ יֵשׁ לְפָנַי

יְהִי רָצוֹן הָאֵל-לְגִבּוֹר,
הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹתַי

שָׁכַל הַנְּשִׁמָּה תִזְכֹּר,
אֵל תִּשְׁכַּח אֶת שִׁתֵּי אוֹזְנֵי

שִׁירָה זֹאת אֲמַר לְאֵמֶר,
אֲשִׁיר לָךְ כָּל יְמֵי חַיֵּי

פיוט לפזמויקאי קודם שיזפיע
פאת חנן יהודה בן נתן נטע סופרין

